

Bevezető

Shakespeare örök, mondják, Shakespeare pedig most talán azt mondaná, film-színház az egész világ. Legalábbis látva azt, hogy a világ minden részén, távoli kultúrákban és egészen más környezetben is mennyi próbálkozás történik arra, hogy az évszázadokkal korábban papírra vetett, sokszor rejtélyes sorokat akár napi aktualitással terhelt modern formában is újra a nézők elé tárják.

Legyen szó Indiáról, az évezredes múlttal rendelkező, képzeletünkben inkább misztikus és mesés tájként létező, s rövid ideig Brit koronagyarmatnak titulált „kontinensről”, vagy az európai fantáziának nem kevésbé izgalmasnak számító Japánról, Kínáról, Tibetről. Vagy éppen az Egyesült Államokról, amely bár a „mi” jó öreg kontinentális európai kultúránkból és vérünkből nőtt ki, mégis sokszor pontosan annyira távolinak és fantasztikusnak, vagy hihetetlennek érezzük, mint az egészen távoli „keletet”.

De Shakespeare tanulságai, megállapításai ott is ugyanannyira érvényesek, ha álöltözetben jelennek is meg, hiszen ott sem más erők mozgatják az emberi lelket, legfeljebb más nyelven kiáltanak fel. Hamlet atyjának szelleme ott is kísért, még ha később ki is derül, hogy nem is az apja, Macbeth ott is mindent a jóslatok szavára épít, s bukik el, Othellót pedig éppen annyira elvakítja a féltékenység.

Ha megfejteni nem is fogjuk a következő lapokon Shakespeare örökérvényességű műveinek titkát, abban biztosak lehetünk, hogy van új a nap alatt, még ha elsőre nem is annak gondolnánk.

-fgy-